

31994L0011

19.4.1994

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 100/37

DYREKTYWA 94/11/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 23 marca 1994 r.****w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania materiałów używanych w głównych częściach składowych obuwia przeznaczonego do sprzedaży konsumentom**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

Artykuł 1uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189b Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

w niektórych Państwach Członkowskich istnieją przepisy w sprawie etykietowania obuwia, które mają na celu ochronę i informowanie konsumentów, a także zabezpieczenie uzasadnionych interesów branży;

rozbieżności między takimi przepisami mogą prowadzić do tworzenia przeszkód w wymianie handlowej we Wspólnocie, naruszając tym samym funkcjonowanie rynku wewnętrznego;

w celu uniknięcia problemów związanych ze stosowaniem różnych systemów należy precyzyjnie określić elementy wspólnego systemu etykietowania obuwia;

rezolucja Rady z dnia 9 listopada 1989 r. w sprawie przyszłych priorytetów nowej polityki ochrony konsumentów ⁽³⁾ wzywa do podjęcia wysiłków w celu poprawy przekazywania konsumentom informacji o produktach;

zarówno w interesie konsumentów, jak i branży leży wprowadzenie systemu ograniczającego ryzyko nadużyć poprzez wskazanie rodzaju materiałów wykorzystywanych w głównych częściach składowych obuwia;

w rezolucji Rady z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie przyszłych działań w zakresie etykietowania produktów w interesie konsumentów ⁽⁴⁾, etykietowanie uznaje się za ważny środek uzyskiwania lepszej informacji i przejrzystości dla konsumentów oraz zagwarantowania harmonijnego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

harmonizacja ustawodawstwa krajowego jest właściwą metodą usuwania tych barier w wolnym handlu. Cel ten nie może być osiągnięty w zadowalającym stopniu przez poszczególne Państwa Członkowskie. Niniejsza dyrektywa określa tylko te wy-mogi, które są niezbędne dla swobodnego przepływu produktów, do których ma zastosowanie,

1. Niniejsza dyrektywa dotyczy etykietowania materiałów używanych w głównych częściach składowych obuwia przeznaczonego do sprzedaży konsumentom.

Do celów niniejszej dyrektywy „obuwie” oznaczać będzie wszelkie artykuły posiadające podeszwy, przeznaczone do ochrony lub okrycia stopy, w tym części sprzedawane osobno, określone w załączniku I.

Niewyczerpujący wykaz produktów objętych niniejszą dyrektywą znajduje się w załączniku II.

Następujące kategorie obuwia wyłącza się z zakresu dyrektywy:

- używane, znoszone obuwie,
- obuwie ochronne objęte dyrektywą 89/686/EWG ⁽⁵⁾,
- obuwie objęte dyrektywą 76/769/EWG ⁽⁶⁾,
- obuwie zabawkowe.

2. Informacje o elementach składowych obuwia przekazuje się za pomocą etykiet, w sposób określony w art. 4.

i) Etykietowanie dostarcza informacji odnoszących się do trzech części obuwia określonych w załączniku I, tj.:

- a) przyszwę;
- b) podbicia i wkładek do butów; oraz
- c) zewnętrznej podeszwy.

ii) Elementy składowe obuwia wskazuje się w sposób określony w art. 4 na podstawie piktogramów lub pisemnych wskazówek dla poszczególnych materiałów tak, jak to zostało przewidziane w załączniku I.

iii) W przypadku przyszwę klasyfikację materiałów ustala się na podstawie przepisów zawartych w art. 4 ust. 1 oraz w załączniku I, nie uwzględniając w niej takich dodatków i wzmocnień, jak: łąty przy kostce, obszywki, ozdoby, klamki, języki, wzmocnienia przy dziurkach na sznurówki ani innych podobnych dodatków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 z 25.3.1992, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 z 4.11.1992, str. 36.

⁽³⁾ Dz.U. C 294 z 22.11.1989, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 110 z 20.4.1993, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 399 z 30.12.1989, str. 18.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201.

iv) W przypadku zewnętrznej podeszwy klasyfikacja opiera się na objętości zawartych w niej materiałów, zgodnie z art. 4.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że obuwie wprowadzone do obrotu spełnia wymogi w zakresie etykietowania określone w niniejszej dyrektywie, bez uszczerbku dla innych odnośnych przepisów wspólnotowych.

2. Jeśli obuwie niespełniające wymogów dotyczących etykietowania zostanie wprowadzone do obrotu, właściwe Państwo Członkowskie podejmuje odpowiednie działania, w sposób określony w jego ustawodawstwie krajowym.

Artykuł 3

Bez uszczerbku dla innych odnośnych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie nie będą zakazywać ani utrudniać wprowadzania do obrotu obuwia, które spełnia wymogi dotyczące etykietowania określone w niniejszej dyrektywie, stosując niezharmonizowane przepisy krajowe regulujące zasady etykietowania niektórych typów obuwia lub obuwia w ogóle.

Artykuł 4

1. Etykiety dostarczają informacji o materiale, ustalonej zgodnie z załącznikiem I, który stanowi przynajmniej 80 % powierzchni przyszw, podbicia i wkładek do butów oraz przynajmniej 80 % objętości zewnętrznej podeszwy. Jeśli żaden z materiałów nie stanowi 80 %, należy podać informacje o dwóch głównych materiałach stosowanych jako elementy składowe obuwia.

2. Wymienione informacje umieszcza się na obuwiu. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty, może wybrać piktogramy albo pisemne wskazówki w języku lub językach, które mogą zostać ustalone, zgodnie z Traktatem, przez Państwo Członkowskie, w którym następuje wprowadzenie do obrotu, w sposób określony w załączniku I. Państwa Członkowskie zapewnią w swych przepisach krajowych, by konsumenci byli właściwie informowani o znaczeniu tych piktogramów, zapewniając jednocześnie, by takie przepisy nie tworzyły barier celnych.

3. Do celów niniejszej dyrektywy etykietowanie obejmuje również umieszczanie wymaganych informacji na przynajmniej jednym bucie z każdej pary. Mogą one zostać umieszczone przez nadruk, nalepienie, wytłoczenie lub przy użyciu etykiety.

4. Etykiety muszą być widoczne, umieszczone w sposób trwały i łatwo dostępne, a rozmiary piktogramów muszą być odpowiednio duże, by ułatwić zrozumienie zawartych w nich informacji. Etykiety nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd.

5. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty, jest odpowiedzialny za dołączanie etykiety oraz za rzetelność informacji w niej zawartej. Jeśli ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel nie prowadzą działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, zobowiązana do tego jest osoba odpowiedzialna za wprowadzenie tego obuwia po raz pierwszy na rynek Wspólnoty. Sprzedawca zobowiązany jest zapewnić, że sprzedawane przez niego obuwie posiada właściwą etykietę określoną w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 5

Jeśli będzie to potrzebne, informacjom wymagany na mocy niniejszej dyrektywy mogą towarzyszyć dodatkowe informacje opisowe. Państwa Członkowskie nie mogą jednak zakazywać ani utrudniać wprowadzania do obrotu obuwia spełniającego wymogi niniejszej dyrektywy, zgodnie z art. 3.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 23 września 1995 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie będą stosować przepisy określone w ust. 1, począwszy od dnia 23 marca 1996 r. Zapasy fakturowane lub dostarczone do sprzedawców przed tą datą nie będą podlegały wspomnianym przepisom do dnia 23 września 1997 r.

3. Po przyjęciu wymienionych środków przez Państwa Członkowskie, zawierać one będą odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to będzie towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia ustanawiane są przez Państwa Członkowskie.

4. Komisja przedłoży Radzie w terminie trzech lat od rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy sprawozdanie, w którym dokona oceny i uwzględni wszelkie trudności, które mogły zostać napotkane przez podmioty gospodarcze przy wdrażaniu przepisów niniejszej dyrektywy i przedstawi, jeśli będzie to potrzebne, stosowne propozycje zmian.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 marca 1994 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

E. KLEPSCH

Przewodniczący

W imieniu Rady

TH. PANGALOS

Przewodniczący

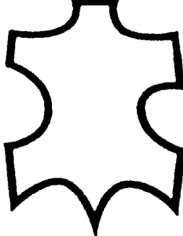
ZAŁĄCZNIK 1

1. Definicja i odpowiadające jej piktogramy lub pisemne wskazówki dotyczące określonej części obuwia

	Piktogramy	Pisemne wskazówki
a) Przyszwa Jest to zewnętrzna strona elementu strukturalnego przyczepionego do zewnętrznej podeszwy.		F Tige D Obermaterial IT Tomaia NL Bovendeel EN Upper DK Overdel GR ΕΠΙΑΝΩ ΜΕΡΟΣ ES Empeine P Parte superior
b) Podbicie i wkładki do butów Są to: podbicie przyszwy oraz brandzel, stanowiące wnętrze obuwia.		F Doublure et semelle de propreté D Futter und Decksohle IT Fodera e Sottopiede NL Voering en inlegzool EN Lining and sock DK Foring og bindsål GR ΦΟΔΡΕΣ ES Forro y plantilla P Forro e Palmilha
c) Zewnętrzna podeszwa Jest to spodnia część artykułu obuwicznego podlegająca ścieraniu podczas noszenia i przytwierdzona do przyszwy.		F Semelle extérieure D Laufsohle IT Suola esterna NL Buitenzool EN Outer sole DK Ydersål GR ΣΟΛΑ ES Suela P Sola

2. Definicja i odpowiednie piktogramy materiałów

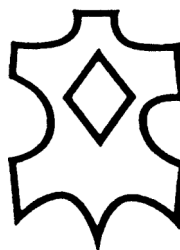
Piktogramy dotyczące materiałów powinny zostać umieszczone na etykiecie obok piktogramów odnoszących się do trzech części obuwia w sposób określony w art. 4 oraz w części 1 niniejszego załącznika.

	Piktogramy	Pisemne wskazówki
a) i) Skóra wyprawiona Termin ogólny dla skór surowych oraz skór z oryginalną strukturą włóknistą, mniej lub bardziej nienaruszoną, wygarbowanych w celu zabezpieczenia ich przed butwieniem. Włos lub wełna mogą, ale nie muszą zostać usunięte. Skóra wyprawiona jest również produkowana ze skóry surowej lub skóry, która została podzielona na warstwy lub części, przed lub po garbowaniu. Jeśli jednak wygarbowana skóra surowa lub skóra podzielona na warstwy lub części, są rozkładane mechanicznie i/lub chemicznie na części włókniste, mniejsze kawałki lub proszek, a następnie wytwarza się z nich arkusze lub inne formy z użyciem lub bez użycia kombinacji środków wiążących, takie arkusze lub formy nie będą skórą wyprawioną. Jeśli skóra wyprawiona posiada pokrycie powierzchni, niezależnie od tego, jak zostało nałożone lub przyklejone wykończenie, takie warstwy powierzchniowe nie mogą być grubsze niż 0,15 mm. Zatem, niniejsza dyrektywa obejmuje wszystkie skóry wyprawione, bez uszczerbku dla innych przepisów prawnych, np. Konwencji waszyngtońskiej.		F Cuir D Leder IT Cuoio NL Leder EN Leather DK Læder GR ΔΕΡΜΑ ES Cuero P Couros e peles curtidas

Jeśli termin „skóra pełnolicowa” zostanie użyty w dodatkowej, nieobowiązkowej informacji tekstowej określonej w art. 5, stosować się będzie do skóry wyprawionej posiadającej oryginalne lico, odsłonięte po usunięciu naskórka lub takiej, z której nie usunięto żadnej powierzchni poprzez bufowanie, opalanie lub dwojenie.

a) ii) **Skóra wyprawiona powlekana**

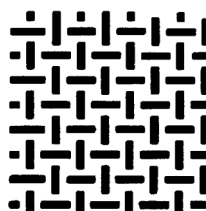
Skóra wyprawiona, której pokrycie powierzchni nie przekracza jednej trzeciej całkowitej grubości produktu, ale przekracza 0,15 mm.

Piktogramy*Pisemne wskazówki*

F	Cuir enduit
D	Beschichtetes Leder
IT	Cuoio rivestito
NL	Gecoat leder
EN	Coated leather
DK	Overtrukket læder
GR	ΕΠΕΝΔΕΥΜΕΝΟ ΔΕΡΜΑ
ES	Cuero untado
P	Couro revestido

b) **Naturalne materiały tekstylne oraz syntetyczne lub materiały z włókniny**

„Wyroby włókiennicze” oznaczać będą wszelkie produkty objęte dyrektywą 71/307/EWG i zmianami do niej.

F	Textile
D	Textil
IT	Tessili
NL	Textiel
EN	Textile
DK	Tekstil-materialer
GR	ΥΦΑΣΜΑ
ES	Textil
P	Téxteis

c) **Wszelkie inne materiały**

F	Autres matériaux
D	Sonstiges Material
IT	Altre materie
NL	Overige materialen
EN	Other materials
DK	Andre materialer
GR	ΆΛΛΑ ΥΛΙΚΑ
ES	Otros materiales
P	Outros materiais

ZAŁĄCZNIK II

PRZYKŁADY OBUWIA OBJĘTEGO NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

„Obuwie” obejmuje asortyment od sandałów z przyszwami składającymi się z regulowanych sznurówek lub wstążek do butów sięgających do ud, których przyszwa pokrywa łydkę i udo. Wśród zawartych tu produktów znajdują się zatem:

- i) buty na płaskim lub wysokim obcasie do użytku w pomieszczeniach zamkniętych oraz obuwie wyjściowe;
- ii) buty do kostek, kamasze, buty do kolan oraz buty sięgające do ud;
- iii) sandały różnych typów, espadryle (buty z płóciennymi przyszwami oraz podeszwami z plecionego materiału roślinnego), obuwie do tenisa, buty biegowe oraz inne buty sportowe, sandały kąpielowe oraz inne obuwie sezonowe;
- iv) specjalne obuwie sportowe przeznaczone do uprawiania sportu, które posiada kolce, korki, oporniki, klamry, paski itp. lub ma możliwość ich przytwierdzenia oraz buty do łyżew, buty narciarskie, buty do biegów narciarskich, buty zapaśnicze, buty bokserskie oraz buty kolarskie. Włącza się tu również artykuły złożone z obuwia i łyżwy lub łyżworolki;
- v) baletki;
- vi) obuwie wyprodukowane z pojedynczego kawałka materiału, w szczególności poprzez modelowanie gumy lub plastiku, ale z wyłączeniem artykułów jednorazowego użytku z kruchego materiału (papieru, warstwy plastiku itp. bez podeszew);
- vii) kalosze nakładane na inne obuwie, które w niektórych przypadkach nie posiada obcasów;
- viii) obuwie jednorazowego użytku z podeszwami, generalnie przeznaczone do użycia tylko raz;
- ix) obuwie ortopedyczne.

W celu zachowania jednolitości oraz jasności i z zastrzeżeniem przepisów zawartych w opisie produktów objętych niniejszą dyrektywą, produkty objęte działem 64 Nomenklatury Scalonej („CN”), mogą, generalnie być uznane za objęte niniejszą dyrektywą.
